

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2008 r. — Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji

(Sprawa T-209/08)

(2008/C 197/52)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Administratiekantoor Portielje (Rotterdam, Królestwo Niderlandów) (przedstawiciel: D. Van Hove, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych), doręczonej skarżącej w dniu 25 marca 2008 r., w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 2 lit. e) decyzji w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej, z przyczyn wskazanych w zarzutach czwartym lub piątym, i odpowiednie obniżenie grzywny nałożonej w art. 2 w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca podnosi, że decyzja narusza art. 81 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ Komisja nie wykazała należyście, że skarżąca jest przedsiębiorstwem w rozumieniu wspomnianych przepisów.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca twierdzi, że decyzja narusza art. 81 ust. 1 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, ponieważ w świetle okoliczności faktycznych Komisja niesłusznie przypisała skarżącej zachowanie Gosselin.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca utrzymuje, że decyzja narusza art. 81 WE. W pierwszej części tego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja nie wykazała należyście, iż zachowanie, które można przypisać Gosselin, należy uznać za znaczne ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 81 WE. W drugiej części tego zarzutu skarżąca utrzymuje, że Komisja nie wykazała należyście, iż porozumienie, w którym Gosselin uczestniczyła, mogło znacząco wpływać na handel między państwami członkowskimi.

W ramach zarzutu czwartego skarżąca podnosi, że decyzja narusza art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾, art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/62⁽³⁾ oraz wytyczne w sprawie metody

ustalania grzywien⁽⁴⁾. Komisja naruszyła te przepisy, określając wagę naruszenia, wartość sprzedaży służącą do obliczenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na Gosselin, i wreszcie, odmawiając uwzględnienia okoliczności łagodzących w stosunku do Gosselin przy obliczaniu grzywny.

Wreszcie, w ramach zarzutu piątego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, w szczególności określając wagę naruszenia oraz wartość sprzedaży, które Komisja uwzględniła przy obliczaniu kwoty grzywny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady nr 17, pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 1962, 13, str. 204).

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, str. 2).

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2008 r. — Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/08)

(2008/C 197/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Verhuizingen Coppens NV (Bierbeek, Belgia) (przedstawiciele: J. Stuyck i I. Buelens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego znaczne obniżenie grzywny i określenie jej kwoty wynoszącej maksymalnie 10 % obrotu osiągniętego przez skarżącą na rynku właściwym usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach dwóch pierwszych zarzutów skarżąca zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przewodników międzynarodowych).

Po pierwsze, skarżąca wskazuje na naruszenie art. 81 ust. 1 WE. Skarżąca została ukarana za udział w złożonym kartelu, chociaż w świetle akt Komisji skarżąca różniła się od pozostałych uczestników, ponieważ ustalono, iż jej udział dotyczył jedynie niewielkiej części zarzucanego kartelu. Ponadto rzekomy udział skarżącej w kartelu był krótszy, niż ustaliła Komisja, i Komisja nie wzięła pod uwagę względnego znaczenia udziału skarżącej w naruszeniu.

Po drugie, skarżąca podnosi naruszenie art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ Komisja określiła błędnie zarówno czas trwania naruszenia, jak i jego ciągły charakter.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zwolnienie z nałożonej grzywny, a przynajmniej o znaczne obniżenie jej wysokości z tego względu, że podstawowa kwota grzywny została błędnie określona i obliczona oraz ze względu na fakt, iż przy obliczaniu kwoty grzywny Komisja naruszyła w oczywisty sposób zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2008 r. — Putters International przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/08)

(2008/C 197/54)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Putters International NV (Cargovil, Belgia) (przedstawiciel: K. Platteau, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji w zakresie, w jakim wspomniany przepis stanowi, że skarżąca naruszyła art. 81 ust. 1 WE, ustalając wspólnie z innymi przedsiębiorstwami w sposób bezpośredni i pośredni ceny usług w zakresie przewodników międzynarodowych w Belgii, dzieląc z nimi część tego rynku i manipulując postępowaniem przetargowym;

— stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim nakłada na skarżącą grzywnę w wysokości 395 000 EUR;

— ustalenie znacznie niższej kwoty grzywny niż kwota określona przez Komisję, o ile Sąd uzna, wykonując przysługujące mu na podstawie art. 229 WE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 nieograniczone prawo orzekania, że należy nałożyć grzywnę na skarżącą;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przewodników międzynarodowych).

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, iż skarżąca uczestniczyła w złożonym i trwałym kartelu mającym na celu ustalanie w sposób bezpośredni i pośredni cen usług w zakresie przewodników międzynarodowych w Belgii, podział części tego rynku i manipulowanie postępowaniem przetargowym, podczas gdy skarżąca brała jedynie udział w praktykach dotyczących prowizji i fikcyjnych kosztorysów, i to bardzo rzadko.

Po drugie, skarżąca podnosi naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ Komisja obliczyła podstawową kwotę grzywny, uwzględniając łączny obrót osiągnięty z tytułu usług w zakresie przewodników międzynarodowych, w oderwaniu od liczby i charakteru naruszeń popełnionych przez skarżącą oraz ich wpływu na rynek właściwy.

Po trzecie, skarżąca wskazuje na naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ Komisja, obliczając kwotę grzywny w oderwaniu od roli uczestników kartelu i charakteru praktyk, w których oni uczestniczyli, nie dokonała rozróżnienia między uczestnikami, ale zastosowała w stosunku do wszystkich uczestników identyczny współczynnik procentowy ze względu na wagę naruszenia oraz dodatkową kwotę o charakterze odstrasającym.

Po czwarte, skarżąca podnosi naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ Komisja nałożyła na skarżącą jako uczestnika odgrywającego ograniczoną rolę grzywnę w maksymalnie dopuszczalnej wysokości.

Wreszcie, po piąte, skarżąca podnosi naruszenie przez Komisję zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania i wskazuje na popełniony przez nią błąd w ocenie, jako że Komisja nie uwzględniła w stosunku do skarżącej żadnej okoliczności łagodzącej.